

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi wnioskodawcy
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Okręgowego
z dnia 2 lutego 2010 r.,
w sprawie z wniosku J. C.
przy uczestnictwie M. S. i K. S.
o ustalenie sposobu korzystania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 8 lutego 2012 r.,

- I. odrzuca skargę;**
- II. oddala wniosek uczestników o zasądzenie kosztów postępowania ze skargi.**

Uzasadnienie

Wnioskodawca J. C. wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 2 lutego 2010 r. oraz poprzedzającego go postanowienia Sądu pierwszej instancji, wydanych w sprawie o ustalenie sposobu korzystania z budynku mieszkalnego. Według skarżącego, orzeczenia te zapadły „z naruszeniem podstawowych zasad postępowania cywilnego, jak również prawa do własności (art. 424¹ § 2 k.p.c.)”.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Artykuł 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia; brak każdego z elementów konstrukcyjnych skargi stanowi samodzielną i wystarczającą podstawę odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej.

Przy najbardziej korzystnym dla skarżącego odczytywaniu skargi można dopatrzeć się w niej przytoczenia podstaw skargi i wskazania przepisu, z którym orzeczenie jest niezgodne, czyli spełnienia wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 pkt 2 i 3 k.p.c.

Skarga nie czyni natomiast zadość wymaganiom przewidzianym w art. 424⁵ § 1 pkt 4 i 5 k.p.c.

Stwierdzenie przez skarżącego, że niemożność ustalenia proponowanego zakresu korzystania z nieruchomości „powoduje stan zagrażający wystąpieniu szkody w każdym czasie w następstwie ograniczonej możliwości korzystania ze swojej nieruchomości w tym budynku” nie stanowi uprawdopodobnienia wyrządzenia szkody w rozumieniu art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. już choćby z tej przyczyny, że na skarżącym ciąży obowiązek uprawdopodobnienia, że poniósł konkretny uszczerbek majątkowy, a nie przewidywania, że uszczerbek może wystąpić w przyszłości, i to w nieokreślonej wysokości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 stycznia 2006 r., II CNP 13/05, OSNC 2006, nr 6, poz. 110).

Odnosnie do przesłanki określonej w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c., to skarżący odniósł się jednocześnie, a więc wewnątrznie sprzecznie, do dwóch alternatywnych

okoliczności, a zarazem – żadnej z nich nie wykazał. W skardze nie przedstawiono żadnych prawnych argumentów mogących uzasadnić wystąpienie „wyjątkowego wypadku”, o którym mowa w art. 424¹ § 2 k.p.c. Ograniczenie się do stwierdzenia, że wnioskodawca „nie ma możliwości wzruszenia w/w orzeczeń w drodze wykorzystania innych środków prawnych” nie spełnia wymagania wykazania, że wzruszenie orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 2005 r., I CNP 5/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 17).

Z omówionych względów skarga podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Wniosek uczestników o zasądzenie kosztów postępowania ze skargi nie został uwzględniony, jako złożony wraz z wnioskiem o jej oddalenie.